Αμέσως μετά την κατάληψη της Ελλάδας από τις γερμανικές δυνάμεις, την άνοιξη του 1941, ο βασιλιάς Γεώργιος Β΄ και η ελληνική κυβέρνηση, με πρωθυπουργό τον Εμμανουήλ Τσουδερό, κατέφυγαν αρχικά στην Κρήτη και από εκεί στην Αίγυπτο. Τους ακολούθησαν Έλληνες αξιωματικοί και οπλίτες, μαθητές στρατιωτικών σχολών και πολίτες, που διέφευγαν από την κατεχόμενη χώρα και αποτέλεσαν τον πυρήνα του ελληνικού στρατού, ο οποίος οργανώθηκε στην Αίγυπτο και ανέλαβε τη συνέχιση του ένοπλου αγώνα κατά των δυνάμεων του Άξονα, στο πλευρό των Συμμάχων.

Ο Ελληνικός Στρατός Μέσης Ανατολής συγκροτήθηκε στις 15 Ιουλίου 1941 και έλαβε μέρος με επιτυχία στις δύο κορυφαίες συμμαχικές επιχειρήσεις εναντίον των δυνάμεων του Άξονα, στο Ελ Αλαμέιν στη Βόρεια Αφρική, το 1942, με την Ι Ταξιαρχία, και αργότερα, στο Ρίμινι της Ιταλίας, το 1944, με την **3η Ελληνική Ορεινή Ταξιαρχία**. Επίσης, συγκροτήθηκε και ο « **Ιερός Λόχος**», μονάδα ειδικών αποστολών αποτελούμενη μόνο απο αξιωματικούς, που διακρίθηκε σε επιχειρήσεις στην Τυνησία και στα νησιά του Αιγαίου.

Μετά την οριστική επικράτηση των Συμμάχων, η πρώτη ελληνική κυβέρνηση με πρωθυπουργό το Γεώργιο Παπανδρέου επέστρεψε θριαμβευτικά στην Αθήνα στις 18 Οκτωβρίου 1944. Ακολούθησε ο επαναπατρισμός των τμημάτων του ελληνικού στρατού, με πρώτη την **3η Ελληνική Ορεινή Ταξιαρχία**, που κατέπλευσε από την Ιταλία στον Πειραιά το Νοέμβριο του 1944.

πηγή: http://stratistoria.wordpress.com/9-ww2/mesi-anatoli-1941-1944/

[illegible] (Τσαρδικούδη)